

بیان این امر در قنزیل حکیم یک جمله از یک آیه است، فوق کل ذی علم علیم .

(گویدم بی پرده، فوق کل ذی علم علیم ،

اینکه: ما بالذات هر ما بالعرض از هاستی)

(نگارنده)

و چون حضرت باری عزاسمه قائم بذات و قیوم ممکنات میباشد بدین
جهت از جهت صدور اشیاء از او میده و از جهت قیام (و رجوع) اشیاء باو
معاد نامیده میشود .

اکنونکه وجود میده و معاد ثابت شد نیاز مندیم به معرفت میده و علم
بمعاد که: حقیقت عرفان و سلوك و معنی علم و عمل است (که اصل و فرع
دین میباشد) و ما آنرا وحدت وجود و معراج نامیده ایم . اینک بیان هر یک :
۱ - وحدت وجود: فهم معنی وحدت وجود مبتنی است مرحل مسئله اتحاد
عقل و عاقل و معقول (که شاهکار فلسفی فرقوریوس یونانی میباشد) هر چند
این مسئله در مطابقی کتب بسیار بیچیده و در هم است لکن ما آنرا با یک مثال
ساده روشن میسازم .

اینک مثال: چنانکه دریا و جنبش و موج (سه چیز نیست بلکه) یک
چیز است و سه اعتبار: متجلی دریا ، جلوه جنبش ، حد جلوه موج میباشد
همچنین عاقل و عقل و معقول یک حقیقت است و سه اعتبار: متفکر (متجلی)
عقل ، فکر (جلوه) عقل ، معلومات (حدود فکر) معقول میباشد .

اکنون نظر را بالا تر میریم و بوحدت وجود میپردازیم: در این باب
فیخته آلمانی تحت عنوان « من حق، حق من » تحقیقی مخصوص دارد که ما اکنون
خلاصه و حاصل آنرا نیز بیان مینماییم: « هستی مطلق (و ذات بیچون) تا
بخود نیامده (و محدود تکرده) او است ، لکن چون بخود آمد و متخصص
گردید (که هم) من (جان) میشود ، و از من جز من (جهان) حاصل
میشود . »

خلاصه تر از این را نیز که منظوماً در یک بیت از قصیده شاهد و مشهود در شرح عوالم وجود بیان نموده ایم همان است که آنرا عنوان مطلب قراردادیم.

۲ - معراج: (عنوان منظوم)

میتوان ز امکان بواجب رفت و محو ذات گشت

این کلام حضرت بو دای بهم تا سنتی

آن بر افزاینده رایات عرفان و سلوك

آنکه در ملک تجرد ذات او یکتا سنتی

سایه روح است عصیان، تن از آن زندان جان

ای بسا زندان بی در پی کن این کارها، سنتی

عقل و نفس و تن بیارا تاز این ظلمت رهی

شو بمعراج فنا کش نام نیروانها، سنتی

(نکارنده)

این امر ضروری همه ادیان است که مدرسهٔ تکامل نفوس بشری همین دنیا میباشد و اگر نفس آدمی بوسیلهٔ بندار نیک گفتار راست کردار درست در دورهٔ زندگی تصفیه نگردد. پس از مرگ گرفتار همالک برزخ و عذاب دوزخ خواهد شد. چیزی که هست در گیفیت این گرفتاری بعد از موت اختلاف است: بودا میگوید، کنایان دورهٔ زندگی سبب تیرگی روان پس از مرگ میگردند و این تیرگی هالند سایه (کارها) ملازم با روح است و هرگز از او جدا نمیگردد بلکه سنگینی آن سبب میشود که روح دوباره پیدا نمیکر (که زندان وقت است) تعلق کردو بدنیا (که دار تکامل است) باز گردد، بنابر این بودا تعلق ارواح اشقيا را به ابدان متواлиه (مادام که تصفیه نشده) مستمر میدارد (و این حرکت مستدير و هار پیچ روح را که از اوج و حضیض ممات و حیات رسم میشود و کیفیت سرگردانی روح است برای کنایکاران ضروری میشمارد) و این همان مسئلهٔ تنازع است که بنام بودا سف هندی مشهور میباشد.

بودا برای نجات از (کارما) قطع علاقه و طی مراحل را تا وصول بمقام اطلاق و معراج فنا، نیرو انا، واجب می‌شمارد. چنان‌که می‌گوید، هر کس در این از کارما نرهد هنگر به نیرو انا در آید.

یعنی آدمی تا در قید حدود باشد اسیر است لکن چون مطلق شد و بهی نهایت رسید. آزاد می‌گردد و در زمرة آزادگان در می‌آید. بدینجهت بودا برای روشنی عقل و تصفیه نفس و طهارت جسم (از راه معرفت و خلق و عمل) سه حظیره تشکیل می‌دهد ۱ - التجاء با مر ۲ - تشبه با شارع ۳ - عمل بشرع و این سه حظیره همان سه جام توحید عرفا: و ثلاثة غالة صوفیان صفا می‌باشد.

(روان‌شناسی آزمایشی و معرفه الرؤح نظری)

یکی از مشکلترین مباحث دینی و علمی مسئله روح است (که آیا مجرد است یا هادی)؟

جنگ دائمه دار ها قریب‌الیست‌ها و ایدالیست‌ها (طبیعیون و الهیون) از هزاران سال پیش از همین مبحث (روح) سرچشمه گرفته.

در باب تقدیم و تجرد روح سخن بسیار است لکن ما عمدۀ آن اقوال را ذکر - پس حقیقت امر را بیان خواهیم نمود.

مبدئی اختلاف طبیعیون و الهیون از اینجاست که طبیعیون می‌گویند ماده بر قوه مقدم است، تا نباشد فکر کجاست، او الهیون می‌گویند قوه مقدم بر ماده است.

تا فکر نباشد هندسه مغز را که قرسیم می‌کند ۱۱۰.

لکن ما پس از بیان نظر طرفین ثابت می‌کنیم که هیچ‌کدام بر دیگری مقدم نیست و طرفین در اشتباہند اینک حاصل نظر ها قریب‌الیست‌ها و ایدالیست‌ها:

- ۱ - نظر ها قریب‌الیست‌ها:

عمده نظر ها قریب‌الیست‌ها دو نظر است اول آنکه روح را مجموعه قوای فیزیو لوزی بدن میدانند دوم آنکه روح را الکتریستیه بدن میدانند. اینک بیان هر یک بتر قیب:

۱ - اما دلیل آنکه روح مجموعه قوای فیزیولوژی بدن است اینکه مثل

چنانکه کار ساعت که ثانیه شماری و دقیقه شماری و ساعت شماری باشد - در اصل عبارتست از قوه ارتجاعی فنر که بوسیله آلات مخصوص (۱ - پاندول ۲ - دنگ ۳ - چرخها) بصور حرکات مختلف (نوسانی - چکشی - رحوی) در میآید - پس حرکت سوم (آسیانی) بنتیت دندانه های چرخها تقسیم شده و در عقربه های تانیه شمار، دقیقه شمار، ساعت شمار - نمایان میشود (که مجموع این حرکات را کار ساعت مینامند) همچنان روح عبارت است از یک حرکت کلی که بوسیله جهازهای مختلفه بدن متنوع میشود : در دستگاه تلفنی گوش سامعه و در دوربین چشم باصره و در حفره های بینی شامه و در لابراور براحتی دهن ذاته و در سطح بدن لامه میشود . پس مجموعه حواس انواع حرکات یک حرکت کلی هستند (که نام آن روح است) .

پس چنانکه کار ساعت نتیجه حرکات سه کانه آن بود که از قوه ارتجاعی فنر سر چشم میگرفت روح هم (بنا بر آنکه مجموعه قوای فیزیولوژی بدن باشد) عبارتست از سه کیفیت کلی : ۱ - حرارت تمام بدن ۲ - دوران دم ۳ - تنفس ریه که نتیجه قبض و بسط تلمبه خود کار قلب میباشد که (این قبض و بسط) حتی در سلول های ذره بینی هم به صورت جذب و دفع منعکس گردیده و تمام این کیفیات از عصب سعیاتیک قلب سرچشمه گرفته و اما ذلیل آنکه روح : ریون ایکس : شعاع مجھول (فوق بتنفس و دون احر) بدن میباشد اینکه : در تشریح ثابت گردیده که اگر عصب ریه و معده از اعصاب منع را از مجرای گردن حیوان قطع نمایند بلا فاصله خواهد هرد .

در قرن اخیر دانشمند انگلیسی مستر ولسون فلیپ مدعی شد که روح الکتریستیه حیوانی و بدن یک پیل کامل میباشد که قطب مشت آن دماغ و قطب منفی عصعص (منتهای ستون فقرات) میباشد و این الکتریستیه از مجرای عصب مشترک کبیر جاری است .

بنا بر این (که روح الکتریستیه بدن است) ما اگر قبل از برق خارجی را بدن حیوان وصل کنیم پس سیم داخلی (عصب ریه و معده) او را قطع

نها فیم نیز میتوانیم بحیات او ادامه دهیم پس دانشمندانگلیمی برای اثبات مدعای آزمایش شکفت انگلیز زیر را در يك بزر عملی ساخت :

نخست الکترودها (دو سیم مثبت و منفی برق) را یکی بعصب نامیده (بگردن بزر) و دیگری را بمحاذی معدده وصل پس آن رکھیاتی را قطع نمود در صورتیکه بزر همچنان بحیات خود ادامه میداد (عمل جهازات بدن و هضم کامل امر تپ بود) تا آنکاه که ناگهان سیم برق خارجی را قطع نمود بزر بیدرنگ جان سپرد.

از این آزمایش : دانشمندانگلیمی چنین نتیجه گرفت که روح عبارتست از جریان متناوب الکتریسیته دور بدن که در نتیجه اعز و انفعالات شیمیائی حاصل میشود جون پیل بدن اشباع شد این جریان را کد (یعنی حیات منقطع) میگردد. اخیراً که وسائل الکتریکی بعد کمال رسیده معلوم شده است که : تمام بدن تولید اشعه الکترونیک میکند : هر انقباض عضلانی، جنبش انگشت، به خوردن پلکها، لرزش پوست و غیره : یک تخلیه الکتریکی است.

وصدی هشتاد و پنج از امواج مغزی یک فرم غیر عادی دارند که معمولاً مشخص بیماری نوع خود میباشد بدینجهت بوسیله دستگاهی موسوم به ، الکتر و سفالوگراف ، میتوانند امواج حاصله از فعالیتهای ساوهای مغز را ضبط کنند و از امواج غیر عادی یا عادی مغز مرض را از تumar من مشخص دهند ، همچنان بوسیله دستگاهی موسوم به ، الکتروکاردیوگراف ، میتوانند جریان تولید شده از قلبیکه در حال ضربان است ضبط نمایند و معلوم سازند که هر چهار قسم قلب سالم هستند یا نه مثلاً گریکی از بطن های قلب - قبل از آنکه تمام گنجایش آن از خون پر شود شروع به انقباض کند - فشاری درجهت عکس برخونیکه باید بقلب بررسد و هنوز فرستاده است وارد میسازد : و این خود مولدیکنوع بی نفاعی در گردش خون است . الکتر و سفالوگراف در تمام جمجمة سر برکار میروند و لازم نیست که حتی خراسی هم به پوست سرواره کنند بلکه فقط کافی است که الکترودهارا بقسمت تحتانی سر متصل سازند و امواج منحرف یا مستقیم مغزرا که خارج میشود بصمه مقابله منعکس میگردد ضبط کنند . الکتروکاردیوگراف هم با متصل ساختن الکترودها یکی به معج دست و دیگری به قوزک یا امواج قلب را بر روی صفحه با تضاریس مخصوص هر تسم میسازد

و در مقابل موج مستقیم یا منحرف قلب سالم و قلب هریض ولتاًز متغیر است . نتیجه این دو نظر اینکه روح (چه مجموعه قوای فیزیولوژی و چه الکتریسیته بدن باشد) خاصیتی است عرضی : حاصل از فعل و انفعالات شیمیائی . (پس فانی است به فنای صورت قرکیبی بدن)

۲- نظر ایدالیست ها :

عمده نظر ایدالیست ها نیز (از لحاظ فلسفه شرق) دونظر است یکی آنکه هر عرضی هنتهی بذاتی میگردد و ذاتی منشاء ندارد، دیگر آنکه هر مجردی عاقل و هر عاقلی مجرد است اینک شرح هریک :

۱ - هر امر عرضی منشاء عروض میخواهد که این عرض برای آن منشاء ذاتی است و که نه باز محتاج است به منشاء دیگر (و نقل کلام میشود در آن منشاء) پس اگر همین طور پیش برویم تسلیل لازم میآید و اگر باز گردیم دور لازم میآید (در صورتیکه بطلان دور و تسلیل :

که توقف شیئی بر نفس و ترتیب امور الى غیر النهاية باشد - از بدیهیات عقل است) پس هر عرضی برای منشاء عروض ذاتی است : مثلاً روشنی هر چیز بنور است پس روشنی نور بخود است (بلکه نور نفس روشنائی میباشد) چون چنین است پس حیات هم که برای بدن عارضی است منشاء عروض میخواهد (که آن روح باشد) پس حیات بدن بروح و حیات روح بخود (بلکه روح نفس حیات) است .
۲ - این مطلب از بدیهیات فن طبیعی است که ذرات جسم بهم دیگر متصل نیستند بلکه ذرات هم مازند کرات و بهمان نسبت از یکدیگر فاصله دارند (تفصیل آن در باب کیمیابیان میشود) و نیز قانون امتناع تداخل اجسام (یعنی محال بودن اینکه دو جسم شاغل یک مکان باشند) از مسلمیات فن طبیعی است .

در این صورت ماده مدرك ماده است چه معنی دارد (در صورتیکه علم عبارتست از اکتشاف معلوم نزد عالم و محسوس نزد حساس) زیرا ذرات جسم نه در یک محل واقع میشوند و نه بیکدیگر متصل میگردند (ادراک و احساس هم غیر از این دو فرضی ندارد) پس عالم از سنج معلوم (که ماده باشد) نیست . پس مجرد است (و آن روح است) دیگر آنکه اگر مدرک ماده است چرا هر ماده ای

هدرک نیست (در صورتی که ماده هرجا باشد ماده است) و گفته اند، حکم الامثال فيما یجوز و فيما لا یجوز واحد یعنی دو چیز همانند در آنچه روا و نارو است یکسانند، پس اینا نه این امتیاز از طرف منشا خارجی میباشد (که آن روح باشد) اینجا است که حکما گفته اند (هر مجردی عاقل و هر عاقلی مجرد است) این بود خلاصه ثانی از مهمترین نظر ما تریالیست هاوایدالیستها (در باب تقدیم و تهرد روح) اینک نظر ما :

امروز بر خلاف روز گاران بیش که دین و دانش در دو خط متوازی (نظر و تجربه) سیر مینمودند بیک جاده افتاده اند (عمل بنظر منتهی و نظر به عمل متکی گردیده) و اگر از منظر اعلای تحقیق بنکریم خواهیم دید که دین و دانش بمغزله دو شهر ند که ورقای نفس عارجه میتواند بنیروی آن گاهی با آسمان معقول پرواز کند و گاه بسر زمین محروس فرود آید و با این صعود و نزول نشیب و فرازهای فضای بی منتهای حقیقت را به بیناید و دانشمندانیکه روح را مجموعه قوای فیز یولوزی بدن میدانند و با تجربیات و محاسبات دقیق وظيفة هر عضو (و بستگی کار آنرا باعمال اعضا دیگر) کاملاً میشناختند با اینجا رسیدند که سلسله اعمال اعضاء با عصاب سمباتیک منتهی میگردند لیکن عمل عصب سمباتیک (که قلب در مرکز آن است) تکیه گاه هادی ندارد (بلکه از بیک نیروی خارجی سر چشم میگیرد که آن روح مجرد و کانون اصلی حیات میباشد) از طرفی شوینه اور آلامی نابت نمود که روح و جسم دو چیز نیستند بلکه یک حقیقت است که دارای دو وجهه معنوی و صوری میباشد.

روح جنبه معنوی (درون ذات) جسم و جسم جنبه صوری (برون ذات) روح میباشد. گفتار حکماء اشراق نیز که : بین روح و جسم تعاکس ایجادی و اعدادی موجود است همین نظر است (از طرفی هم ریشباخ : دانشمند اطربی در سنه ۱۷۶۸ مهلا دی اشعة و یدارا کشف نمود که نه جسم است نه روح (بلکه برزخ بین روح و جسم میباشد) :

دانشمند اطربی پس از تحقیقات و تجربیات زیاد در یافت که از سرتا قدم هر موجود زنده (بخصوص انسان) اشعة خارج میشوند که بیواسطه با جسم ظاهر

نمیتوان آنها را دید (بلکه با چشم باطنی یا با چشم مسلح ظاهری دیده هیشوند) توضیح اینکه در فن فیزیک ثابت شده که فاصله امواج نور در یک تابعی است بین بیست هزار ارتعاش تا هشتاد و دو هزار ارتعاش میباشد و با صریح انسان متعارف همتواند بعضی از امواج را که اصول الوان هفتگانه (بنفس، نیلی - آبی - سبز - زرد - نارنجی - قرمز) را تشکیل میدهند - با مرخی از الوان فرعی (که از تراکیب این اصول بدست میآیند) احساس کند.

همچنان در فیزیک ثابت شده که میتوان از قرکوب الوان غیرمرئی رنگهایی حاصل نمود که قابل رویت باشند چنانکه بوسیله ریختن بعضی از مواد شیمیایی (مانند اعلال باریوم) که امواج آنها غیر مرئی است در یک ظرف بلورین که دارای دو سطح متوازی (متقارب) باشد و با قراردادن بعضی از اجرام را دیو اکتیویته (که آنها نیز دارای امواج غیر مرئی میباشند) در مقابل آن ظرف بلورین رنگهایی مشاهده میگردد (که از قرکوب دو موج غیر مرئی محلول داخلی و جسم خارجی حاصل میشوند).

دانشمند اطربی (ریشبانج) مدعی شد که از سرتاقدم هر فرد انسان اشعه اش را خارج میشوند (که با چشم ظاهری غیر مسلح نمیتوان آنرا دید)؛ این اشعه در هر فردی دست کم باتدازه یک توار یا سانتیمتری وجود دارد در طرف راست آبی رنگ و در سمت چپ تردد هایی برقه ای است فرمی

کارل دوپر : دانشمند بزرگ آلمانی هم وسائل عکس برداری از این اشعه را فراهم ساخت بعلاوه دستگاهی تهیه نمود که عقربه که آن در نتیجه تأثیر این اشعه (عنکامیکه بین آدمی قردادیک میساختند) بگردش میافتد

اما دلیل آنکه این شماع (ویدا) نه از جنس جسم و نه از سمع روح است اینکه برگ کاغذی که این اشعه در آن نفوذ نموده بعداز سوزانیدن هم چون بدستگاه موج سنج دانشمند آلمانی قردادیک نمایند عقربه که آن حرکت نمینماید از طرفی هم این اشعه دارای حرکت ارادی نیستند.

پس معلوم شد که (ویدا) نه جسم است زیرا حرارت آنرا تجزیه نمینماید و نه روح است زیرا آثار حیاتی در آن نیست پس (ویدا) برخی بین جسم در روح میباشد.

کارل دو پر آلمانی برای مشاهده ویدا به هافیتیزم نیز متول گردید و معلوم نمود آنکه هدیوم (وسیط) در خواب سومنا بو لیکی (مغناطیسی) اشعه ویدا را که هافندید یک توار در رنگ (آبی و زرد) از دو طرف (راست و چپ) دور بدن را احاطه نموده می‌بینند (پس معلوم شد که ویدا هاله جسم بزرخ است که هافندید نور موج آن از لامپ بدن عنصری خارج و در عین حال در نظر حس مقید (غیر بزرخ) حیوانی شیر هرثی است).

و چون اشعة ویدا با همه صفات لایزالی که فوق عناصر است هنوز فاقد هزایای روح میباشد پس گوهر لامکانی روح مجرد (علاوه بر آنکه بالآخر از عناصر طبیعت هیباشد) از ویدای بزرخی نیز والا تراست و همین گوهر لامکانی است آن فرشته‌ئی که از دربار ربوبی (عالی امر) تنزل نموده و تخت ویدای بزرخی را (که عرش تجلی او است) با اهتزاز در آورده پس بعالم طبیعت هبوط نموده و هندسه بدن عنصری را به صور کمی و کیفی هیئت هنالی خود آراسته است. اکنون منکام آن رسیده که از چهار دلارای یکی از آیات تنزیل حکیم در باب تجربه روح نیز نقاب برگیریم

، يَسْأَلُونَكُمْ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّيِّ وَمَا أَوْتَتْهُمْ مِنِ الْعِلْمِ إِلَّا لِمَّا شِئْتُمْ
ترجمه: از تو (ای پیغمبر کرامی) حقیقت روح را میپرسند بکو پیدا شد روح مجرد یک فرمان پروردید کار هنایت و بجهة شماز این دانش جز اندکی نیست.

بعضی گمان کرده‌اند که پیغمبر اسلام در باب روح جواب مسامحه‌ای داده و طفره رفته است در صورتیکه این جواب او مختصر و در عین حال تمام است و این محتاج به اندکی شرح هیباشد:

شما بمحض آنکه بمعنی محبت توجه کنید در نفس شما موجود میشود زیرا این معنا مجرد از هقدار و ماده است (پس حالت منتظره ندارد) همچنان صورت خیالی تبسم محبوب را بصرف انکه تصور نمایند در آئینه خیال نقش میسند زیرا این صورت هم (کدر قیقه‌ئی از حقیقت محبت میباشد)

از عادهٔ عنصری هجرد است. پس در طول زمان واقع نمیشود و وجود او لازمانی یعنی فوری است (و اما موجودات مادی چون در دائرهٔ حرکت محصورند لاجرم در طول زمان موجود میگردند) پس اینکه خداوند کریم به پیغمبر حکیم میفرماید (بکو پیدایش روح بصرف فرمان ربوبی انجام میشود) معنایش این است که گوهر مجرد (از مقدار و ماده) بمحض توجه هویتاً میگردد.

در اینجا مناسب است که این حقیقت را نیز باز نمائیم که در باب بقا و معاد روح نیز کلام الله مجید بیانی شکفت‌انگیز دارد که اینکه این مینمائیم :
 (کل نفس ذاته الموت - تم الى ربهم يحشرون) بعضی بنداشته‌اند که این آیه میگوید، هر نفسی همیمیرد پس بسوی پروردگارشان باز میگردد، در صورتی‌که نه چنین است بلکه همین آیه وافی هدایه هیخواهد (در عین ایجاز بطور اعجاز) دو مشکل فلسفه (یکی بقای نفس - دیگری حشر گلیه نفوس حتی حشرات) را حل نماید.

زیرا مرک را تشجیه میکنند بهشتی (کوارا یا ناکوار) که (خواه‌ناخواه) نفس آنرا میچشد (تا دیگر نمیرد) پس شربت در نفس مستهلك میشود (نه آنکه نفس به شربت فانی گردد) و ما این معنی را نیز در یک فرد بیان نموده‌ایم :

نظم
رسال جامع علوم انسانی

(کل نفس ذاته الموت) این گوید ترا
 نفس باقی، موت یکذوق از چشید نهاستی
 (نگارنده)

و چون بقای نفوس را (به مستهلك شدن شربت مرک در نفس) مدلل می‌سازد اشاره میفرماید که گلیه نفوس (از آنروی که مجرد و باقیند) بسوی پروردگار شان حشر و معاد دارد.

مانیتیزم - هیپنوتیزم - اسپریتیزم

علم مغناطیس - خواب مغناطیسی - احضار روح

۱ علم مغناطیس :

علم مغناطیس شریفترین علمی است که میتواند زندگی مادی و معنوی بشر را تأمین کند

علم مغناطیس به بشر قدرت کار، تملک نفس، عظمت روحی، بال پرواز از ملک به ملکوت - عطا میکند.

علم مغناطیس بهین یادگار و مهین شاهکار انبیا است که سعادت بشر را تأمین و جهان را تبدیل به هدینه فاضله خواهد نمود.

دانشمندان این علم. تاریخ این علم را خیابی جلو برده اند چنانکه تمدن ایران قدیم و تمدن کلد و آشور و مصر و یونان و هند قدیم را رهین این علم میدانند آری - عشق و جنون - سحر و فسون، جذبه و شوق عرف - وجود و ذوق حکما، حربیق سمندر و فنای قاتل - همه مظاہر این علم شریف هستند که جهان را پرشور و شر ساخته.

(تعریف مغناطیس)

مغناطیس :

مغناطیس قوه میاله ای است که در اعماق ذرات کائنات نافذ است و صحنۀ موجودات جهان را آراسته و موالید ثلات (۱- جماد ۲- نبات ۳- حیوان) فرزندان او بند.

مغناطیس - کدبانوی عالم طبیعت و ناموس نشو و ارتقا است (یکی هیل است در هر ذره رقص کشاند ذره را تسامق خاص) در تعریف مغناطیس کلمه قوه استعمال نمودیم - قوه لغت لاتین آن انرژی میباشد که اصل یونانی آن - افر کیا، بوده (بمعنی در کار و کوشش) قوه ای که بتواند مقداری آب را بجوش آرد یا یک لکوموتیو را بکار اندازد یا چراغ برق را روشن کند بقول مطلق انرژی گفته میشود انرژی مطلق همان مغناطیس عمومی جهان است که نور و حرارت هم از مظاہر او است

چند اصل لازم الذکر که مقدمه علم مغناطیس نیاشد

- ۱ مغناطیس در کلیه اجسام موجود است (بطور خفته یا بیدار)
 - ۲ مغناطیس در سطح هستوی خفته است و در سطح مختلف بیدار میشود
 - ۳ در اصطلاح ما : مغناطیس خفته کهر با - و مغناطیس بیدار الکتریسیته است
 - ۴ طرفین افزایش تغیریط الکتریسیته (در سطح مختلف) دو قطب مشتث و منفی نام دارد
 - ۵ جریان هتناوب الکتریسیته دوره همواره از قطب مشتث به قطب منفی برقرار است
 - ۶ دو قطب مشتابه (اعم از آنکه هر دو مشتث باشد یا منفی) یکدیگر را
دفع و قطبین مخالف هم دیگر را جذب مینمایند
 - ۷ بیدار کردن کهر با (یا بجریان انداختن الکتریسیته) از طریق فیزیکی و
و مکانیکی میسر است
 - ۸ قوای مغناطیسی بیشتر به نوکها متوجه میگردند
 - ۹ نور و نار (حرارت) از مظاهر الکتریسیته‌اند
 - ۱۰ نور از نار دفاع میکند
 - ۱۱ نواهیں طبیعی فوق در کلیه عوالم (جماد، نبات، حیوان) حکم فرمایه شده است
مثال ساده تبدیل کهر با به الکتریسیته (یا بیدار کردن مغناطیس خفته)
یک جوی آب که آب آن را کد است بمحض آنکه از بکسر آن یک سطل آب
برداریم فوراً آب آن سر جوی باشند و مطابقت داشتند
- علت این جریان همان اختلاف سطحی است که در آب (که سیال بالطبع
است) بوجود آورده ایم قوه کهر بائی نیز چون طبعاً سیال است بمحض آنکه
اختلاف سطح بافت تبدیل بالکتریسیته میشود (یعنی بجریان میافتد)
- بنابر مقدمه بالا دو جسم که سطح الکتریکی آن‌دو متفاوت است (هر چند
آن دو جسم جامد باشند) بمحض آنکه یکدیگر متکی شوند قهراً تشکیل دو
قطب مشتث و منفی داده و سیال الکتریکی آن (از مشتث به منفی) بجریان
میافتد (هر چند ممکن است این جریان محسوس نیاشد)
- پس برای آنکه این جریان شدید و محسوس و قابل استفاده باشد بوسایل
صنعتی (فیزیکی یا مکانیکی) متول میشویم :